

Djelotvorna momčad

Važnost roditeljske sloge

Iz knjige “ Sretni roditelji s don Boscovim odgojnim sustavom”

B. Ferrero

“Kad ti opažaš da je u tvojoj obitelji lijepo?” - pitali su jednu djevojčicu.

Djevojčica pogleda sugovornika svojim krupnim očima i jednostavno odgovori: “Kad vidim da se tata i mama vole.”

To je ono što sva djeca osjećaju: ljubav koja ujedinjuje roditelje jest čvrsta stijena na kojoj mogu izgraditi svoje živote.

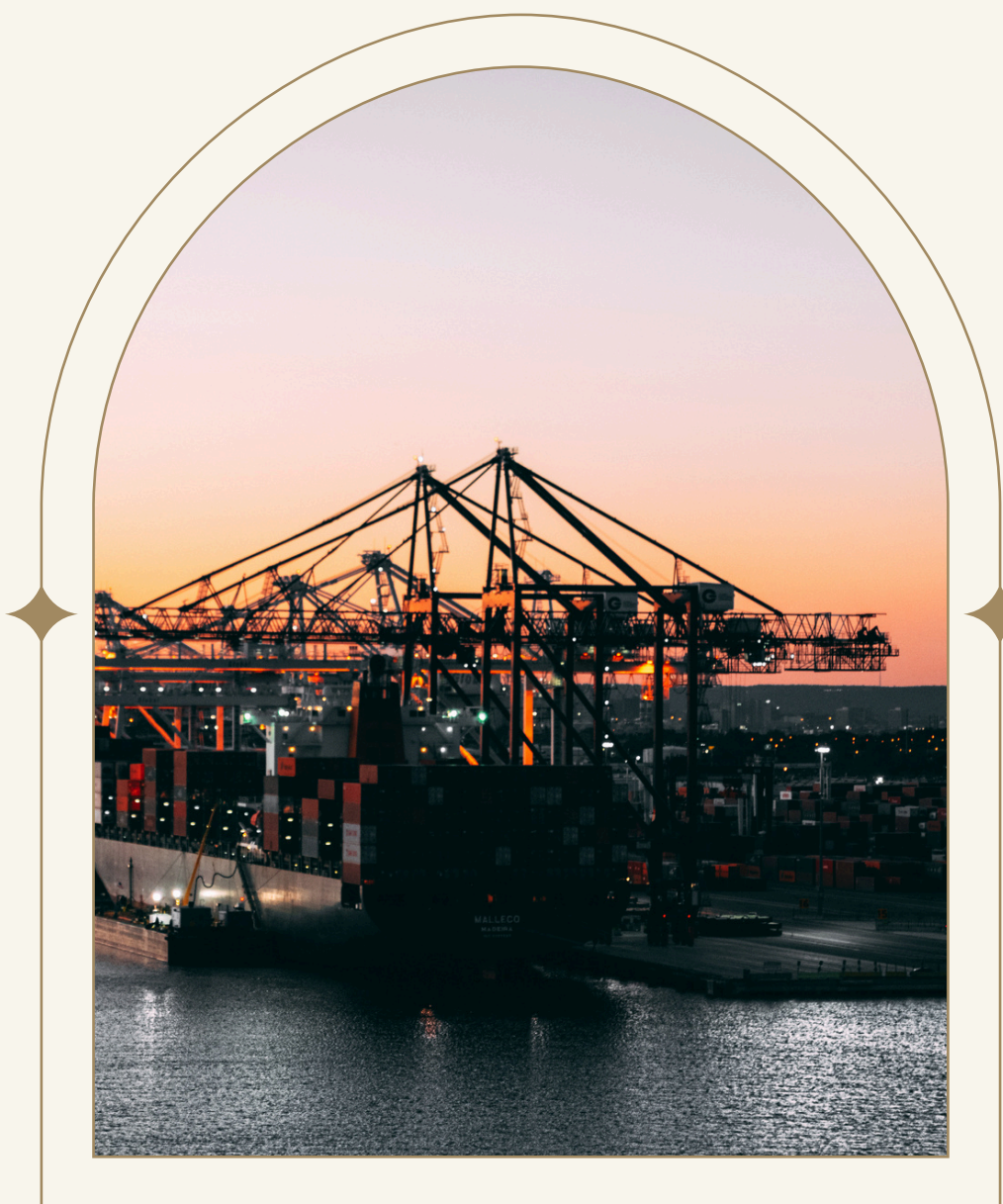

Nije potrebno da se roditelji zatvaraju u ormar kako bi iskazali ljubav jedno drugome: svaki put kada je izražavaju riječima ili djelima, blagotvorna toplina ispuni njihovu djecu.

Ljubav je temeljna veza koja mora postojati među različitim članovima obitelji. Ostale veze- pravna, ekonomska i krvna- sporedne su. Dijete prihvaća obitelj tamo gdje osjeti prisutnosti istinski darivane ljubavi. Ono ne zna što će o ljudima koji se vole i koji njega vole, misliti antropolozi, psihoanalitičari, sociolozi ili pravnici, ali jako dobro zna da među tim ljudima postoji ljubav i da je ono dio ljubavi. To ozračuje upravo tvori obitelj kako je razumije dijete i kako je mi imamo.

Dijete se, međutim, može osamostaliti, može naučiti suočavati se sa svijetom, može isploviti iz obiteljske luke samo ako je posve sigurno da luka ostaje, da će uvijek biti tu, i da će se ono moći vratiti kad bude htjelo ili moralo to učiniti. Mora postojati luka u koju se može sasvim pouzdati.

Nema za čovjeka gore stvari od one da u vrijeme razvoja osjeti kako nitko ne stoji iza njega, od straha da će se njegova obitelj raspasti i ostaviti ga i da iza njega postoji praznina.

Odnosi među roditeljima prvi su izvor stabilnosti njihove djece. Stoga moraju pronaći vremena da razgovaraju, da usklađuju različita gledišta, a ne da zatiru put na kojem im je zajedno rasti promičući jedno u drugome “afektivnu zrelost” koja je skup svih kreposti: dobrote, snošljivosti, prilagodljivosti, razumijevanja, razboritosti...

Dječaci i djevojčice nauče se ponašati kao muževi i žene ugledajući se u svoje roditelje. Od njih usvoje i odnose koji postoje među spolovima. To jako dobro pokazuje ponosni sedmogodišnjak koji je odlučno ustvrdio: “Ja ću se, kada odrastem, oženiti; tako će mi žena uvijek uređivati kuću, a ja ću se odmarati. Neću pomagati svojoj ženi jer sam ja muško. Bit ću s djecom u kući i, ako bude trebalo, kažnjavat ću ih!”

**Pronaći ćemo
svakodnevnne trenutke
predaha, da bismo
kao otac i majka,
gledajući se u oči,
odgovorili na pitanje:
“Što doista želimo
svojoj djeci?”**

